

Per MartaF el dj., 09/05/2024 - 08:00

Fa poc llegia al diari que un orangutan s'havia curat a ell mateix amb un ungüent de plantes medicinals. Tenia una ferida oberta a la cara i, després de triar bé les fulles d'una planta com si fos un herbolari expert, va mastegar-les perquè desprenguessin suc i, finalment, les va fer servir per tapar-se la lesió. Ho considerem un fet insòlit, però només perquè el nostre antropocentrisme no ens deixa veure més enllà, oblidant que nosaltres també formem part del regne animal i que la ciència i la tècnica són instruments de la humanitat perquè hem après a sotmetre la natura. Sabies que l'escorça de bedoll crema més de pressa i més bé que el paper? És gràcies a la perfecció dels arbres que podem ser els reis del jardí de la creació i passejar-nos-hi sabent que cada racó amaga una oportunitat.

La lliçó que ens explica aquesta història és una cura d'humilitat. No som superiors per pertànyer al gènere humà sinó que la natura ha de ser el nostre mirall. Aquell al qual no preguntem, com la madrastra del conte, qui són els més bonics del regne sinó que volem que ens respongui qui som en realitat. I el mirall ens dirà que som aquest orangutan que sap viure en harmonia amb el seu entorn. Però nosaltres farem com la madrastra i desoïrem les paraules del mirallet màgic, engegats per la supèrbia de creure'ns algú que no som, i aquest algú que és capaç de caminar per damunt de la terra i de Déu només aconseguirà de malmetre tot el que té a sota els seus peus. Per tant, cal que aquesta notícia ens faci pensar en el miracle de formar part d'una gran família on cada organisme viu és una peça única de la cadena de la vida. El llop, quan ataca les seves preses, les devora fins a deixar-ne només l'esquelet. És això el que pretenem fer amb la Terra?

Nosaltres no vivim en un univers on l'única premissa és sobreviure sinó estimar per sobre de tot. Per desgràcia, no sabem correspondre al manament de l'amor, però què podem esperar d'un món contaminat no només per l'odi sinó on l'aire està corromput i tot està impregnat de toxicitat, des dels aliments que mengem fins a la roba que vestim? Per això cal construir una alternativa, una esperança al nostre estil de vida tan incorrecte com insostenible. Cuidar el planeta també és cuidar-nos a nosaltres mateixos i a l'inrevés; això és el que ens ensenya la saviesa d'un humil orangutan.